

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2293/2025
24.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., против туженог „Artiv Contract Services“ доо Лесковац, чији је пуномоћник Дејан Укропина, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 406/2025 од 20.03.2025. године, у седници одржаној 24.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 406/2025 од 20.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 568/2021 од 25.10.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, утврђено да је тужиљи без правног основа незаконито престао радни однос код туженог, поништено као незаконито решење о отказу уговора о раду од 06.02.2021. године, број ../21 од 20.10.2021. године и обавезан тужени да тужиљу врати на рад. Ставом другим изреке, одбачена је тужба у делу у коме је тужиља тражила да суд обавезе туженог да је распореди на послове и радне задатке које је обављала или на послове који одговарају њеној стручној спреми, знању и способностима као недозвољен. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове спора у износу од 70.875,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 406/2025 од 20.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога због којих се ревизија може изјавити.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011... 18/20 и 10/23 – др. закон, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст.1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на основу уговора о раду на недоређено време закљученог 19.02.2021. године, са дејством од 06.02.2021. године, на радном месту „оператер на ...“. Уговором, тачком 5. тачка 3. предвиђено је право запосленог на плаћено и неплаћено одсуство у складу са законом и Правилником о раду. Тужени је тужиљи доставио упозорење од 17.05.2021. године, на постојање отказног разлога из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и члана 53. став 3. тачка 20. Правилника о раду туженог од 21.01.2019. године и изменама Правилника од 27.05.2019. године, а тужила је доставила своје изјашњење туженом 24.05.2021. године. Тужени је затим донео решење број ../21 од 20.10.2021. године којим је тужиљи отказан уговор о раду јер је дана 13.05.2021. године поступајући супротно члану 26. став 6. Правилника о раду без претходног подношења писаног захтева за коришћење плаћеног одсуства у најкаснијем року од три дана преко планираног датума и његовог коришћења добровољно дала крв да би након тога дана 13.05.2021. године и дана 14.05.2021. године, одсуствовала са рада без претходно донетог решења од стране послодавца о одобравању коришћења плаћеног одсуства, чиме је извршила непоштовање радне дисциплине прописано чланом 26. став 8. наведеног Правилника о раду туженог, због чега су се стекли разлози за отказ уговора о раду из члана 53. став 3. тачка 20. Правилника о раду и члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду. Тужила је регистровани добровољни давалац крви, информације о акцијама не добија увек унапред, критичног дана о акцији ју је обавестила пријатељица. Тог дана требало је да ради другу смену и није се обратила послодавцу да јој одобри коришћење плаћеног одсуства, већ је, након што је дала крв обавестила надређене преко пословне вајбер групе која се зове „Тим 4“ да ће одсуствовати тог и наредног дана са посла. Чланови вајбер групе су и њени надређени који су видели поруку, а нису је упозорили да поступа супротно Правилнику. Овакав начин комуникације преко пословне вајбер групе био је уобичајен, а запослени немају директан контакт са запосленима у Служби за људске ресурсе, већ се информације преносе преко тим лидера, тужила није била упозната да треба унапред да поднесе захтев да јој се одобри плаћено одсуство, а своје одсуство је оправдала потврдом коју је послодавцу преко портирнице предала 14.05.2021. године. Приликом добровољног давања крви постоји могућност да даваоци буду одбијени због здравственог стања, па се тужила из тих разлога обратила послодавцу одмах након давања крви.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су оценили да није свако непоштовање радне дисциплине разлог за отказ, већ само оно непоштовање које се не може толерисати и због којег запослени не може да настави рад код послодавца, а да понашање тужиље у виду недоласка на посао ради коришћења плаћеног одсуства због добровољног давања крви не представља понашање које оправдава изрицање мере отказа уговора о раду, при чему је тужила поступила сагласно члану 32. Правилника о раду туженог, јер је послодавца о свом одсуству са рада обавестила путем уобичајеног средства комуникације, док је своје одсуство оправдала потврдом коју је туженом доставила 14.05.2021. године, такође у складу са наведеном одредбом. Осим тога у случају повреде радне дисциплине код запосленог мора постојати свест о чињењу акта недисциплине које му се ставља на терет, а у овом случају из околности под којима је тужила дала крв и затим искористила своје право

на плаћено одсуство произлази да тужиља нема свест о непоштовању радне дисциплине која може довести до отказа уговора о раду, па су нижестепени судови оценили да у овом случају нису испуњени услови за давање отказа тужиљи због непоштовања радне дисциплине прописани чланом 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и члановима 53. став 3. и 32. Правилника о раду туженог, које одредбе су цитиране у нижестепеним пресудама.

Овакво становиште као правилно и на закону засновано прихвати и Врховни суд.

Неосновано се ревизијом указује да је тужиља била дужна да унапред обавести туженог о времену коришћења плаћеног одсуства због добровољног давања крви, а када то није учинила тужени је имао право да јој да отказ због непоштовања радне дисциплине, с обзиром да из утврђеног чињеничног стања на несумњив начин произлази да добровољно давање крви не може увек да се планира унапред, да због здравственог стања доброволјни давалац може да буде неподесан за давање крви, што је могуће утврдити тек приликом покушаја давања крви и да због тога буде одбијен, а то није околност која се може предвидети. Одредбом члана 26. став 2. тачка 2. Правилника о раду туженог, прописано је да запослени има право на плаћено одсуство од два узастопна радна дана за сваки случај добровољног давања крви, док је ставом 6. истог члана прописано да се захтев за плаћено одсуство подноси писаним путем у најкаснијем року од три радна дана пре планираног датума коришћења одсуства, осим у случајевима када догађај, који је предмет захтева није могао да се предвиди унапред, што је овде случај.

Осим тога, из утврђеног чињеничног стања на несумњив начин произлази да је тужиља о коришћењу плаћеног одсуства због добровољног давања крви обавестила надређене преко пословне вајбер групе, да су надређени видели поруку и да је нису упозорили да поступа супротно Правилнику о раду, те је тужиља туженом предала потврду којом је оправдала одсуство са рада због добровољног давања крви, на који начин је тужиља у свему поступила у складу са одредбом члана 32. Правилника о раду туженог.

Неосновани су и наводи ревизије који се односе на то да су нижестепени судови погрешно закључили да код тужиље не постоји свест о повреди радне дисциплине, с обзиром да из утврђеног чињеничног стања и по оцени Врховног суда произлази да код тужиље, која је у свему поступила сходно цитираним одредбама Правилника о раду туженог, а коју нико од надређених, који су примили обавештење о одсуству са рада због добровољног давања крви није упозорио да поступа супротно Правилнику и није могло да буде свести о повреди радне дисциплине.

Правилна је и одлука о трошковима спора јер је донета правилном применом одредаба чланова 153. став 1. и 154. ЗПП, па је тужиљи досуђена накнада трошкова за радње које је у њено име преузео пуномоћник из реда адвоката уз правилан обрачун по Адвокатској тарифи.

На основу изложеног, применом одредбе члана 414. ЗПП, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

